"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯଦି ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କର, କୁସଙ୍ଗ ଓ ମାୟାର ତୋଫାନ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖ । "

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କେଉଁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ?

ଉ□ର:- ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହି ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରିବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମର ମିଠା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର କଥା ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ହୁକୁମ ଦେଉଛନ୍ତି ?

ଉ□ର:- ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଅ । ତୁମକୁ କାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ କରଜ ଅଥବା ଧାର ନେବାର ହୁକୁମ୍ ନାହିଁ ।

ଗୀତ - ଇସ୍ ପାପ କୀ ଦୁନିଆ ସେ ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ମିଠା - ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବା ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଏହି ଦୁନିଆରୁ ଦୂରକୁ ଯାଉଛୁ । କେଉଁଆଡ଼େ ? ନିଜର ସୁଇଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ଘରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଠା ଶାନ୍ତିଧାମକୁ । ଶାନ୍ତିଧାମ ହିଁ ଦୂରଦେଶ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରୁ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛୁ । ତାହା ହେଉଛି ମୂଳବତନ, ଏହା ସ୍ଥୁଳବତନ ଅଟେ । ତାହା ହେଉଛି ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର । ସେହି ଘରକୁ ବାବାଙ୍କ ବିନା ତ କେହି ନେଇ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରୁଛ । ଏହି ସେବା କିଏ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ? ଦୂର ଦେଶକୁ ନେଇଯାଉଥିବା 'ବାବା' ଶିଖାଇଛନ୍ତି । କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯିବେ ? ଅଗଣିତ ଆତ୍ମାକୁ । ଜଣେ ପଣ୍ଡାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପଣ୍ଡା ଅଟ । ତୁମର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପାଣ୍ଡବ ସେନା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଉପାୟ ବତାଉଛ— ମନମନାଭବ, ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ— ବାବା, ଏହି ଦୁନିଆରୁ କୌଣସି ଦୂର ଦେଶକୁ ନେଇଯାଅ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ତେଣୁ କହୁଛନ୍ତି ଏଠାରୁ ଦୂରକୁ ନେଇଚାଲ । ଏଠାରେ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାର ନାମ ହେଲା ଦୁଃଖଧାମ । ବ□ମାନ ବାବା ତୁମକୁ କୌଣସି ବି ଧକ୍କା ଖାଇବାରୁ ବ□ାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବାବାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ତୁମେ କେତେ ଧକ୍କା ଖାଇଛ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ସ୍ଥୁଳ ଆଖି ଦ୍ୱାରା କେହି ମୋତେ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବା ପାଇଁ କଠଉ ରଖିଥା'ନ୍ତି, ମୋର ତ ପାଦ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠି ତୁମକୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମକୁ ତ କେବଳ କହୁଛି — ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଛ ମିଠା ଭାଇମାନେ, ପାରଲୌକିକ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବାସ୍ ଆଉ କୌଣସି କଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ । ଯେପରି ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ଶିଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କିପରି କରିବା ? ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ କଳ୍ପ-କଳ୍ପର ସଙ୍ଗମରେ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛୁ । ବାବା ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଖୋଜ (ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ) ମାନଙ୍କର ଗୁରୁ ଆଗା ଖାଁ କୁ ସୁନା, ଚାନ୍ଦି, ହୀରା ସହିତ ସମତୁଲ କରି ଓଜନ କରିଥିଲେ । ନେହେରୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁନାରେ ଓଜନ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ତ କାହାକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ତ ତୁମକୁ ହୀରା ପରି କରାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ତୁମେ କେଉଁଥିରେ ଓଜନ କରିବ ? ତୁମେ ହୀରା ଆଦି କ'ଣ କରିବ । ତୁମର ତ ଏସବୁ ଦରକାର ହିଁ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ବହୁତ ପଇସା ଉଡ଼ାଇଥା'ନ୍ତି । ଘର, ସମ୍ପ□ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ତୁମେ କହାଠାରୁ ଧାରନେଲେ ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଭରପୁର କରି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମକୁ କାହାଠାରୁ ଧାର ନେବାର ହୁକୁମ୍ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବ□ମାନ ହେଉଛି ବିନାଶୀ ରୋଜଗାର, ଯାହାକି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଦେଖିଲେ ଏହା ତ କଉଡ଼ି ଅଟେ, ମୋତେ ତ ହୀରା ମିଳୁଛି, ତେବେ ପୁଣି

ଏହି କଉଡ଼ି କ'ଣ କରିବି ? କାହିଁକି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପ□ ନ ନେବି । ଖାଇବାକୁ ତ ମିଳିବ ନିଶ୍ଚୟ । ଗୋଟିଏ

ଢ଼ଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି— ହାଥ ଜିନକା ଯେସେ .... ପହିଲା ପୁର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହାତ ଯାହାର ବରଦାନୀ ସେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ପୁରଣା ଜିନିଷ ବଦଳାଇ ନୂଆ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟାପାରୀ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ବଦଳ କରୁଛି । କେହି ମରିଗଲେ ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ଧୋବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମଠାରୁ କ'ଣ ନେଉଛି, ଦ୍ରୌପଦୀର ଉଦାହରଣ ଦେଖ । ଜଣେ ଦ୍ରୌପଦୀ ନଥିଲେ ନା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦ୍ରୌପଦୀ ଅଟ । ବହୁତ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ନଗ୍ନ ହେବାରୁ ବ□ାଅ । ବାବା କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ରୁହ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିଥା'ନ୍ତି ନା, ମୋ ଦାଢ଼ିର ଲାଜ ରଖ, କୂଳରେ କଳଙ୍କ ଲଗାଅ ନାହିଁ । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେତେ ଶୁଦ୍ଧ ଅଭିମାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ତୁମକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବାବା ହୀରା ପରି କରାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମର ଗୁରୁ ନୁହେଁ, ସେ ମୋତେ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ପୁଣି ତୁମକୁ ଶିଖାଉଛି । ଯଦି ହୀରାପରି ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ଯଦିଓ କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କର ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦୋକାନ, ଧନ୍ଦା ଆଦି ଆଡ଼କୁ ଯାଉଛି, କାହିଁକିନା ସେଥିରୁ ଆମଦାନୀ ହେଉଛି । ବାବା ନିଜର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧି ଇଆଡ଼େ, ସିଆଡ଼େ ଯାଉଥିଲା ତେବେ ନିଜକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରୁଥିଲି— ଏହା କାହିଁକି ମନେ ପଡୁଛି ? ତେଣୁ ବ□ମାନ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ, କିନ୍ତୁ ମାୟା ବାରମ୍ବାର ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି ମୁଥ୍ ମାରିଦେଉଛି । ମାୟା ବୁଦ୍ଧିଯୋଗକୁ ଭ୍ରମିତ କରିଦେଉଛି । ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କର, ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନା କର । ଏହିପରି ବହୁତ ସନ୍ତାନମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି— ବାବା, ଅମୁକ ଜାଗାରେ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନା କରିବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ଦାତା ଅଟେ । ମୋର କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ । ଏହି ଘର ଆଦି ସବୁ ତୁମପାଇଁ ତିଆରି ହେଉଛି ନା । ଶିବବାବା ତ ତୁମକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯାହା କିଛି କରୁଛ ସେସବୁ ତୁମର ହିଁ କାମରେ ଆସୁଛି । ଇଏ ତ କୌଣସି ଗୁରୁ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ଚେଲା ଆଦି ରଖିବେ, ପିଲାମାନେ ହିଁ ନିଜେ ରହିବା ପାଇଁ ଘର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ହଁ, ତିଆରି କଲାବାଲା ସହଯୋଗୀ ଯେବେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ଖାତିରୀ କରାଯାଉଛି ଯେ ଆପଣ ଉପରେ ନୂଆ ଘରେ ଯାଇ ରୁହନ୍ତୁ । କେହି-କେହି ତ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ନୂଆଘରେ କାହିଁକି ରହିବୁ, ଆମକୁ ପୁରୁଣା ଘର ହିଁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଯେପରି ଆପଣ ପୁରୁଣା ଘରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ରହିବୁ । ଆମର କୌଣସି ଅହଂକାର ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଦାତା ଅଟେ । ବାପଦାଦା ହିଁ ରହୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ରହିବି ? ମୋତେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସାଥିରେ ରଖ । ଯେତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିବୁ ସେତେ ଭଲ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେତେ ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସୁଖଧାମରେ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଯିବେ ନା । ଭାରତବାସୀ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ଥିଲା, ପାପର ନାମ ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ଏବେ ତ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣ ରହିବ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ହିଁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ବାବା ଏତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ହୋଇଆସୁଛି । ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ତୁମେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରୁଛ, କେତେ ଢ଼େର ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଜା ତ ବହୁତ ହେବେ । ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହେବାପାଇଁ ତ ସମୟ ଲାଗିବ । ପ୍ରଜା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭଲ କଥା । ବ□ମାନ ହେଉଛି ମହାବିନାଶର ସମୟ । ସମସ୍ତଙ୍କର ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ସେହିମାନଙ୍କର ଅଷ୍ଟରତ୍ନର ମାଳା ତିଆରି ହେବ । ଆଠ ଜଣ ଆତ୍ମା ହିଁ ନମ୍ବରୱାନରେ ଯିବେ, ଯାହାଙ୍କୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ନାହିଁ । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ପୁଣି ୧୦୮ ଅଛନ୍ତି । କ୍ରମଅନୁସାରେ କୁହାଯିବ ନା । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନାଦି ଡ୍ରାମା ଅଟେ, ଯାହାକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖୁଛନ୍ତି କି କିଏ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ? କେତେକ ସନ୍ତାନ ପଛରେ ଆସି ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବେ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ନିରନ୍ତର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଷ୍ଟରତ୍ନର ମାଳାରେ ଆସିପାରିବେ । ହଁ, ଚାଲୁ - ଚାଲୁ କେବେ ଗ୍ରହଚାରୀ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି । ଏହି

ଚଢିବା-ଖସିବା ସମସ୍ତ ପୁରଷାର୍ଥୀଙ୍କର ହେଉଛି । ଏହା ରୋଜଗାର ଅଟେ । କେବେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବେ, କେବେ

କମ୍ । ମାୟାର ତୋଫାନ ଅଥବା କୁସଙ୍ଗ ପଛକୁ ହଟାଇ ଦେଇଥାଏ । ଖୁସି ହଜିଯାଇଥାଏ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରେ କୁସଙ୍ଗ ବୁଡ଼ାଏ । ଏବେ ରାବଣର ସଙ୍ଗ ବୁଡ଼ାଉଛି, ରାମଙ୍କ ସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି । ରାବଣର ମତ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ହୋଇଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାମମାର୍ଗୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କର କିପରି ବିକାରୀ ଚିତ୍ର ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହା ବାମ ମାର୍ଗକୁ ଯିବାର ଚିହ୍ନ ଅଟେ । ଭାରତରେ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଭାରତରେ ହିଁ ଏବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ୧୦୦ ଶତକଡ଼ା ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଖେଳ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା କେତେ ସହଜ ଅଟେ ।

(ଜଣେ ନର୍ସ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି) ବାବା ଏହି କନ୍ୟାକୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନର୍ସ ଅଟ, ନର୍ସର ସେବା ମଧ୍ୟ କର, ତା' ସହିତ ତୁମେ ଏହି ସେବା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । ରୋଗୀକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମେ ରୋଗୀ ହେବ ନାହିଁ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନିରୋଗୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଅନେକଙ୍କର ସେବା କରିପାରିବ, ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ପଇସା ମଧ୍ୟ ଯାହା ମିଳିବ ଏହି ରୁହାନୀ ସେବାରେ ଲଗାଇବ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନର୍ସ ଅଟ ନା । ଛି- ଛି ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦେବତା କରାଇବା— ଏହା ନର୍ସ ସଦୃଶ ସେବା ହେଲା ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ପବିତ୍ର କରାଅ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ଏହି ସେବା କର, ତୁମ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯିବେ । ତୁମ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବ ତେବେ ବଡ଼-ବଡ଼ ଡାକ୍ତର ଆଦି ସବୁ ଆସି ତୁମ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିବେ । ତୁମେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ କରି ଦେଖ । ଏଠାକୁ ବାଦଲ ରିଫ୍ରେସ ହେବାପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯାଇ ବର୍ଷା କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରିଫ୍ରେସ୍ କରିବେ । କେତେ ସନ୍ତାନ ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବର୍ଷା କେମିତି ହେଉଛି ? ଭାବୁଛନ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ର ବର୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ କହିଥା'ନ୍ତି ନା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ କେତେ କଥା ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ପୁଣି ମଧ୍ୟ ହେବ, ଯେହେତୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଆମେ କାହାର ନିନ୍ଦା କରୁନାହୁଁ, ଏହା ତ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନାଦି ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ଏହା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଅଟେ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି ଓ ବୈରାଗ୍ୟ, ତୁମର ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି । ନିଜେ ମଲେ ନିଜ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ମରିଗଲା । ଆତ୍ମା ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ତା ପାଇଁ ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ।

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ପାଠପଢ଼ାରେ ଅବହେଳା କର ନାହିଁ । ପାଠପଢ଼ା ଉପରେ ସମସ୍ତ ଆଧାର ରହିଛି । କେହି ବାରିଷ୍ଟର ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି ତ ଆଉ କେହି ବାରିଷ୍ଟରଙ୍କ ପାଖରେ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ କୋଟ୍ ମଧ୍ୟ ନଥାଏ, ସବୁ କିଛି ପାଠପଢା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଅର୍ଥାତ ନିଜର ୮୪ ଜନ୍ମର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ବ□ମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷର ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ, ବୃକ୍ଷର ମୂଳ ହିଁ ନାହିଁ, ବାକି ସମଗ୍ର ବୃକ୍ଷ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ସେହିପରି ଏହି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଯାହାକି ମୂଳଦୁଆ ଥିଲା, ବ□ମାନ ତାହା ନାହିଁ । ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ତ କାହାକୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବସି ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସୁଖୀ ହୋଇଯାଉଛ । ସେଠାରେ କେବେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ଅମୁକ ମରିଗଲା, ଏହି ଶବ୍ଦ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ଅନେକଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇଲେ ସେ ତୁମ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ରହିବେ । କାହାକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଲକ୍ଷ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନା । ବିନା ପାଠପଢାରେ କେହି ବାରିଷ୍ଟର ହୋଇପାରିବ କି ? ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ମୀରାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥିଲା, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ମୀରା କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଚାଲିଗଲେ । ନୌଧା ଭକ୍ତି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ପୁଣି ନୌଧା ଯାଦ ରହିଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ, ତ□ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବାସ୍ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହେବାର ଇଚ୍ଛା ରଖିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମ ତ ପରମାତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି ।

ବ□ମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯଦିଓ ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ନିଜର ଧନ୍ଦା ଆଦି କର କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଟ୍ରଷ୍ଟି (ନିମି□) ବୋଲି ଭାବ । ତେବେ ଉଚ୍ଚପଦ ମିଳିବ । ପୁଣି ମମ□ ତୁଟିଯିବ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତୁମର ଧନ ନେଇ କ'ଣ କରିବେ ?

ଇଏ ତ ସବୁକିଛି ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି ନା । ଘରଦ୍ୱାର ଅଥବା ମହଲ ଆଦି ତ ତିଆରି କରିବାର ନାହିଁ । ଏହି ଘର ଆଦି

ତିଆରି ହେଉଛି କାହିଁକି ନା ଢ଼େର ସନ୍ତାନ ଆସିବେ । ଆବୁରୋଡ଼ ଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାଡ଼ି ଲାଗିଯିବ । ତୁମର ବ□ମାନ ପ୍ରଭାବ ଜଣାପଡିଲେ ମୁଣ୍ଡ ହିଁ ଖରାପ କରିଦେବେ । କୌଣସି ବଡ଼ ଲୋକେ ଆସିଲେ କେତେ ଭିଡ଼ ଲାଗିଯାଏ । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ତୁମର ପ୍ରଭାବ ଜଣାପଡିବ, ଏବେ ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଫଳରେ ପାପ କଟିଯିବ । ଏହିପରି ଯାଦରେ ରହି ଶରୀର ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶରୀର ଛାଡିବା ସମୟରେ, ଜାଣିବେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବି । ଏଠାରେ କେତେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହୁଛି । ଫରକ ରହିଛି ନା । ଏହି ସବୁ କଥା ନୋଟ୍ କର ପୁଣି ଅନ୍ୟକୁ କରାଅ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସଦୃଶ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ଏକଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଇଏ କୌଣସି ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଏହି ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ମଜାଦାର ଅଟେ, ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଲ ଏହି କଥା ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିଗଲା । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ ନା, କହୁଛନ୍ତି ସାଥିରେ ନେଇଚାଲ । ତୁମେ ଏହି କଥାକୁ ଆଗରୁ ବୁଝିପାରୁ ନ ଥିଲ, ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ବୁଝିପାରୁଛ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ପଢ଼ାରେ କେବେ ବି ଅବହେଳା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମକୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହୀରା ସଦୃଶ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜେ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ । ନିଜର ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ପତ୍ରକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ହେବ । କୁସଙ୍ଗଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତି କରାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସ୍ନେହର ସାଗର ହୁଅ ।

ଯେପରି ସାଗର କୂଳକୁ ଗଲେ ଶୀତଳତାର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମାଷ୍ଟର ସ୍ନେହର ସାଗର ହୁଅ ତେବେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ସ୍ନେହର ମାଷ୍ଟର ସାଗରଙ୍କର ଲହଡି ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତି କରାଉଛି କାହିଁକି ନା ଆଜିର ଦୁନିଆ ସଚ୍ଚା ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହର ତୃଷା□ ଅଟେ, ଚାରିଆଡେ ସ୍ୱାର୍ଥୀ ସ୍ନେହକୁ ଦେଖି ଦେଖି ସ୍ନେହଠାରୁ ମନ ଦୂରେଇ ଗଲାଣି ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହର କିଛି ସମୟର ଅନୁଭୂତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନର ସାହାରା ମନେ କରିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଜ୍ଞାନ ଧନରେ ଭରପୁର ହୋଇ ରୁହ ତେବେ ସ୍ଥୁଳ ଧନର ପ୍ରାପ୍ତି ଆପେ ଆପେ ହୋଇ ଚାଲିବ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ

(୩) ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପ ଦ୍ୱାରା ଭେରିଫାଏ (ସଠିକ୍ ଭାବେ ଯା□) କରାଇବାକୁ ହେବ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପରେ ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ସାଥିରେ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । "ସାଥୀ" ଏବଂ "ସାଥ"ଅର୍ଥାତ୍ ସଙ୍ଗର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନ୍ୟାରା (ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା) ପ୍ୟାରା (ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ) ହେବାକୁ ପଡିବ ।